

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר 066 ליום 4/3/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

רוצה לחנסורה



כל סוטה ימי הפרטה

אם אינך מסוגל לחשוב עצמאית,
אל תטריד אותנו

If you don't have a mind of your own,
don't bother us !!



משולחן המארכט

שלום סוטים יקרים,

לאחר צאת גליון 065 של "כל סוטה" נותר רק דבר אחד לעשותו...
למספר 065 הוספתי את הספרה "1" וכך קבלנו את גליון "כל סוטה" 066.
שמתם לב עד כמה זה פשוט? אנחנו לא מסבכים את העניינים בכלל.

קבלנו מספר כתבות כאלה ואחרות שאתם נשבעים כמובן בגליון יום שישי הקרוב. קבלנו גם תגובות במייל קצר אבל לא נראה שהתכוונו שנפרסם אותם.

מילה למהססים לכתוב. קחו את הזמן כדי להבין מהיכן משתין הדג במגזין שלנו אבל פעם שהבנתם, אני מאד מבקש שתסבירו גם לאחרים. דגים זה לא התחום החזק שלי ומן הראוי שהמומחים שבינינו יסברו לכולנו.
אפרופו דגים.... נאמר כבר "רק דגים מתים שוחים עם הזרם"

ברור לי לגמרי שלכל אחד יש מה להגיד על כל דבר שזז, והשאלה היא רק האם רוצים, מעיזים לכתוב או שמפחדים, מהרהרים בכך, או סתם נשבר העפרון.

אגב, מי שלא רוצה לכתוב, יכול לשיר או לנגן....
ושוב לגבי שפות: אפשר בעברית or English או אוסטרליאני או ישראלי
מה שבא, ברוך הבא רק..... יאללא!

בוב אטמן



מהגיונותיו של פמיניסט פולני/ דודו פלמה

מההתחלה, מרגע שעמדתי על דעתי, הבחנתי בחוסר השוויון המשועשוע שבין גברים לנשים. נדמה לי שזה קרה לראשונה בגן, לאחר שסדרתי וניקיתי את הפינה שלי בחריצות ראויה ל"צל"ש הגננת" וזו חלפה על פני באדישות ושיבחה דווקא את מיכל (מיכל, שתמיד צחקה ממני, שהייתי מאוהב בה עד קצות האוזניים, ולכן גם הרבצתי לה כל הזמן, כמו שבנים עושים כאשר הם אוהבים) על כך שהיא מנקה את הכלים שלה הכי טוב מכולם.

אז הבנתי בפעם הראשונה ולתמיד שהן תהיינה לפנינו בכל דבר ועניין שקשור לעסק הזה, הסתום כל כך ומכונה בפי כל כישורי חיים. בכל רגע מרגעי היום, הלך והתברר לי שלנו הבנים אין שום סיכוי, מול הדבר הזה, שאפילו אלוהים באיזה מדרש מוטרף של חז"ל (בבראשית רבה פרק פ', אם זה דוקא מעניין אתכם), מודה, שבניגוד לרצונו, האישה נבראה כרצונה ולא כרצונו.

עכשיו תראו, אמנם המוסכמות החברתיות גורסות (בטעות כנראה) שהמין הגברי הוא המין החזק, אבל אם תבדקו טוב תיראו שהן לוקחות אותנו בהליכה עם יד אחת קשורה מאחורי הגב, בכל פרמטר שתבחרו: ראשית הן יולדות טוב יותר מאיתנו, הבנים, ולכן כנראה הן גם מתמודדות עם כאבי ראש הרבה יותר טוב.

אלוהים לבדו יודע, שאת העמידות המופלאה הזאת בפני כאב, רכשו הבנות בזכות העובדה שלעיתים אחרי הלידה, אבל גם לפניה, אנחנו הבעלים בזכות היותנו המין החזק, מחשלים אותן בשפה המדוברת ביותר אצל בנים- במכות. לכן האישה בימים טרופים אלה, לאחר שעברו קורבנות אדם מן העולם, נותרה המין היחיד שעדיין מוקרב לבעל.

מכל אלה נגזר שהאישה תהיה עמידה יותר בפני זוועות העולם מהגבר, ולכן, מן הסתם, היא גם מאריכה חיים יותר ממנו.

ועכשיו אחרי שגמרנו להגדיר מי כאן המין החזק, הבה ונתפנה לעניינים האמיתיים שלשמם התכנסנו היום. אחד הדברים שעזרו לי להבין את מורכבות עמדתי המשונה בעולם, התרחש כשגיליתי שיש לי מה שמכונה בשפת הפסיכולוגים "תסמונת עקרת הבית".

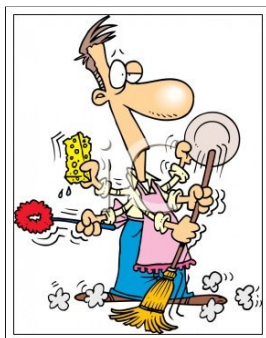
הדבר התברר לי די מהר כאשר לפני שנים אחדות גיליתי שאני מתקשר והולך לאתר מאוד מרכזי בבית- אל כיור המטבח.

הדבר לא נבע משעמום או מחוסר עניין בחיים, נהפוך הוא, באותה עת הייתי בעיצומה של תקופה יצירתית ביותר, אך אם להתייחס לעובדות כהווייתן, תוך ימים ספורים מאותו רגע מר ונמהר של קבלת הדין, הפכתי לכהן הגדול של כיור המטבח.

ראשית, גיליתי לחרדתי הרבה שבני ביתי, האנשים שגדלו לצדי כל השנים הקשות האלה, בעצם מנקים את הכלים רק למראית עיין. קחו למשל את הצלחת- לאחר שסיימו להעביר עליה באדישות שאיננה מודעת לגודל המעמד את הספוגית לניקוי כלים, אמנם היא נראית נקייה, אך אם תיקחו אותה ותכוונו אליה את מנורת הקוורץ המסנוורת, תבחינו מיד שלא נקייה ולא נעליים, הצלחת "הנקייה" מכוסה בעצם בכתמים שאפילו חיים הכט בעין בלתי מזוינת יוכל להבחין מיד שהם מושבות של חיידקים שבאו להתנחל על הכלים במטבח שלי, ושעוד יום ואולי יומיים המושבות הלא חוקיות האלה תהפוכנה למאחזים לא מאושרים, ולאחר מכן להתנחלויות לא חוקיות, ואז לא יעזור בג'צ', ואני אהיה תקוע איתן לעולם ועד (כמו שאנחנו נהיה תקועים לכל החיים עם נגוהות מזרח ותפוח- מערב).

עכשיו תיראו, במטבח שלי לא פראיר כמו בחיי האזרחיים, אצלי במטבח לא תהייה התנחלויות מכל סוג שהוא, מאותו רגע שנגזרה עלי התסמונת ההיא ואני השלמתי עם העובדה שאנחנו ביחד לתמיד, אני אדם מאושר.

אחרי שבני הבית בתורם מסיימים את תורנות המטבח שלהם ומתפנים לענייניהם, אני מתגנב אל המטבח וכשאף אחד לא רואה אני עובר אחריהם על הכלים ביד חזקה ובזרוע נטויה, וכשאני מסיים עם הכלים, אני מצחצח את הכיור אהוב ליבי, ממרק אותו בקרם ניקוי מדיף ניחוח טוב, ולאחר שאני מסיים את מעשי ב"קודש הקודשים", אני יושב בכורסה אל מול הטלביזיה עם חבילת טישיו ספוגת אלזורה ובוכה ב"שיר שלנו" ביחד עם נינט, ואין אדם, גבר או אישה שמאושר אז ממני בעולם.



חוק הכלים השלובים:

"ככל שמנקים יותר
כך הכיור מתרוקן יותר"





גילוי נאות.....

הוא איננו אדיוט מושלם,
עדיין חסרים אי אלו חלקים

דוד ארמון

KIBBUTZ, CHILDHOOD and LIFE IN GENERAL.

The very early days of the middle of the 20th Century, a child was born in a Christian Hospital by the Sea of Galilee most likely not too far from where Jesus walked on water. Kind of a miracle although this really happened – not the walking!

Separated from Mommy and placed in a “Beit Tinokot” with some other Tinokot – WHY? To this day I still sometimes go back in my mind to early days and try and figure out what made my parents and their friends, leave one country for another – well, hardly even a country just yet and settle right next to a hostile border where Fighter planes and shells were a “normal” everyday occurrence!?

Since this is a major part of me, my personality and who I am. I try very hard not to place blame, just learn the past so I can understand a little better, why I do what I do and what can I learn from it all.

Religion equal Ideals (to me) in that they are both an allusions to a reality that does and could not ever exist. My parents were not religious in any way but my father was an Idealist who sincerely believed in the Philosophy (Supposedly) of the Kibbutz way of life. I think I was about 12 years old when I realized that this way of life has some major problems and concerns.

Equality on every level of life – Housing, Food, Cloths, Work, Compensation, Recognition of achievements, Etc. Something was missing and I knew this will not work for me I needed to find my own way. At the tender age of 14 I left my very comfortable life and the only friends I knew and joined a Naval School in the city of Akko. Years later it occurred to me that I chose a Naval school, maybe because it had to do with the ocean which was to me the exact opposite of the small and very closed village I was born in – West was a better direction than the East and the ocean was an open and exiting difference. I have been wandering ever since and

am still looking to find myself although time is not in my favor. Not that I am ever being asked, but if I were to be asked: What do you want to be when you grow up? My answer for the last 40 years was and is: I have no fucking idea!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

It has also occurred to me that many of my own “fucks” or lack of “Normality” could have come from some level of PTSD since the age of 4 or 5 due to the constant shelling (in the area), fighter planes flying above head and trenched and shelters being the “NORM.” It could also be a pile of B.S. but I hold it true to some degree.

Today I am an older (still amazingly handsome) person, and I wonder sometimes if any of this could have gone differently if the Vatikim had a Constitution written when the Kibbutz was first settled that had in it the Philosophy, Declaration of purpose and goals, Rules and Planned evolution of the system. Also I always thought that it was somewhat strange that NOONE has ever sat with us girls and boys and actually explained what is this thing called Kibbutz and why did our parents chose this way of life (I know why the men did, but the women ???.) I did ask my parents about this once, and the answer I received was – “... we thought you will figure it out yourselves” well I did, it just took me over 50 years!

Still, I would not change the past (just most of it) and the life I had as a child was unique and very different and that by itself is worthy of something or not!

Yoram.



Hey everyone,

Here we are in the Mintz of the primary election, never it has been so down low and ugly, we have Donald the duck sputtering insults at his fellow republican candidates ,and what is so unbelievable is that it looks like he will ride his insults all the way to the nomination, and he will go head to head versus Hillary Clinton in the general election, what a show that will be, if that the case, I predict that Hillary will be first woman president of the United States, so let's sit back and enjoy the show.

Last week" kol-sote "came out stumbling a little but that's OK ,It's just the beginning, when people will have something to say they will say it .me, I always have something to say .while we on the subject, I liked the pics that yoram wrote, it took me back to a place that is far in my memory, very nostalgic, very tuching.

The other pics that got my attention was the state of the dogs on the kibbutz. As you all know, that is a subject that is near and dear to my heart .I've seen how a pack of big dogs chasing shit scared cats over there by willys house, luckily I managed to scare them a way, but what if? here's my point. These fuckin dogs owners, that mostly just don't give a fuck about there dogs, they have them for all the wrong reasons, they let the dogs loose not giving a dumb about the damage and the pain that there dogs unleash on the cats and there owner's .it gets my blood boil. I'm glad to see that there is a committee headed by a young man who's got big enough boles to put a stop to this crape . Vagner,you're doing a good job that is long over due, may the force be with you.

Last but sertinly not least, Mr Ellman, I comend you for taking time off your bizzy schedule to do this, I know, I used to do it myself, and you are a hell of lot bizzyer then I ever was , right? ...also, that picture you had there,was priceless, all these people, they were more than just "football player's", they were legends, part of the beautiful history of kfar-hanassi. that is what it is from here the city of angels, wishing you all a good weekend.

Mr D.



כתבה רלוונטית מאד, של משה בן-חיים ("כל סוטה" 15/2/1979)

*ל*י*ד*י*ד*נ*ו* *ב*ה*ת*ח*ד*ש* *ע*ל*ו*נ*נ*ו* *ה*צ*ע*י*ר*

לא בקלות אני כותב שורות אלו. באותה העת שהופסקה הופעתו של "כל סוטה", התפרקה גם חברתנו, היו לנו ימים קשים, לנו וגם לכם. נאלצתם להסתפק בשבועון הממוסד החד-גווני, ללא תוכן רוחני, ללא מחשבה מחודשת, ללא חיפוש אתגרים נועזים, ללא דו-שיח עקרוני. כל זה נפסק אצלכם כאשר נכנעתם ללחצי הזמן. אל תתנו לגיל לעשות את שלו – תראו איך שאחד מכם, שהיה כותב ברק ורעם, נהפך במרוצת הזמן לעורך של עלון הממסד ולמלא את דפי עלונו, כותב על נושאים בלויים בכדי לעורר את רוגזו של המין החלש.

ואצלנו? גם אצלנו הולך הכל לטמיון. כל אחד דאג לעצמו, הפוריות עלתה, נעשינו רבים, כחנו הפיזי שולט בכל פינות הכפר. אין כבר עוררין על מעמדנו, לא מעליבים אותנו על דפי העתונות, אין שיחה ואין חברה.

אל תתנו לכל המאמצים הרבים שהושקעו ביצירת "כל סוטה" להיעלם מן האופק. תלבשו עוז ותכתבו! שאלף מאמרים ייכתבו מדי שבוע, תנו לנו שוב תוכן לחיינו הדלים, דלים בערכים נצחיים, אבל דשנים בבשר ועצמות.

קדימה!

בב"כ משה הכלבי





בעולם:

"מספר שיא של 367 מועמדים לפרס נובל לשלום" אכן אנחנו עמים שוחרי שלום ורק צריך להביט סביב כדי להבין את ההגיון בדבר, ובמיוחד את חוסר האלימות שכבש את העולם בשנת 2015 – (ראה המצב בסוריה).

בארץ:

ראש ממשלתנו ביבי, מחזיק בארבעה תיקים בממשלתו.
תיק ראש הממשלה - שיביא אותנו לתהילת עולם בהיסטוריה של עמנו
תיק הכלכלה - הידוע גם בכינוי "תיק הקלקלה"
תיק התקשורת - שהרי ביבי חובב תקשורת ידוע. לא שזה ממש הדדי.....
תיק שיתוף פעולה אזורי – כשרון ללא ספק. ראה המצב באזורנו.
תיק שרה נתניהו – על תיק זה הוא יזכה להדליק משואה ביום העצמאות.
כל זאת מראה על יכולת תיפקוד בלתי רגילה והעם יודע זאת, עובדה, הוא נבחר שוב ושוב.
אין ספק – יש לנו את ראש הממשלה שמגיע לנו !!

בקיבוץ:

בסוף שנת 2015 נפרדנו מ"דיברי הכפר" שליווה אותנו מאז 1952. נראה לי שסגירת העלון שלנו הינו מעשה סימלי מאד ומשקף משהו מחיינו כאן. כבר נאמר "פני הדור כפני הכלב" ולטעמי "פני החברה כפני העלון שלה". העלון מהווה במה חשובה לכל קהילה **המתיימרת** להיות דמוקרטית. ההדברות מעל דפי העלון הלכה והתייבשה ודעכה עד שכבתה לחלוטין.

"חוסר הדברות" ו-"אנונימיות" הם מושגים הפוכים ומנוגדים ל"קהילה". מהיכן זה בא? קרה לנו משהו ואני מקווה שאנחנו בשלבים של לראות ואולי גם להבין מה בעצם קרה. על שום כך העליתי באוב את כתבתו של משה הכלבי שראה את הדברים כבר לפני כ-40 שנה! ובכל זאת, לשתוק לגמרי הרי אי אפשר ואולי זהו תפקידו של "כל סוטה" המתחדש? הדבר תלוי, כמובן, בכולנו, במה שיש לנו בפנים ועד כמה אנחנו מוכנים לשפוך את זה החוצה!

דוד אגמון

"אם אין מילים תנו להם תמונות"



בתמונה אנו רואים את דני נמלי בשיא הקריירה שלו.
צוות רציני טרח ימים כלילות לאמן את הכוכב לעמוד ככה
בזווית של 45 מעלות. ושלא יקל הדבר בעיניכם. נראה
אתכם עומדים ב 45 מעלות למשך יותר מעשירית שניה!!
דני שרד את האמון והנחיל כבוד רב לקבוצה.
את הרקע לתמונה מצאנו באיזה עיתון ספורט ממרכז
הארץ – אמנם לא מחמיא לדני אבל זה-מה-יש.

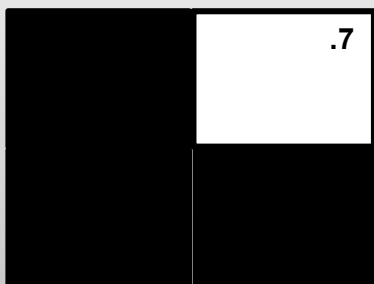
אם העבודה היא בריאות
שיעבדו החולים!



אכלו לי... שתו לי... אמרו לי...

שמתם לב שיש המון אור ביום?
לא בזבז לשים שם גם את השמש !!??

תשבץ השבוע:-



מאוזן

7. - האות השביעית ב א'-ב' העיברי

מאונך

7. - האות הראשונה של המילה "זרובבלה"

לפותרים נכונה יינתן מנוי חינם ל"דברי הכפר" אם וכאשר יתאושש מהמפץ הגדול.